

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele takoj več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petek do vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo in I. nadstropju, upravljanje pa v pritličju. — Upalništvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vojna na Dalnjem Vzotku.

Kakšen namen da je imelo bombardiranje Vladivostoka s strani japonske eskadre pod poveljstvom podadmirala Urija, ni povsem jasno. Ne da se namreč dvomiti, da so bili tudi Japonci sami takoj sprva prepričani, da je popolnoma izključeno, da bi bombardiranje vladivostoškega pristanišča izdalje 8 vrst, približno 9 km mogel provzročiti kakršnokoli poskodo utrd in donesti Japoncem kakšen, četudi navidezen uspeh. Ako je bilo to podadmiralu Uriju znano, čemu je potem navzlič temu priplul pred Vladivostok s svojim brodovjem in prišel z bombardiranjem, dasi je dobro vedel, da s tem ne bo dosegel nikakega, niti najmanjšega uspeha? Ali imajo Japonci toliko strelič, da ga lahko tudi po nepotrebnem zavajajo? Ali je Japonska tako bogata in tako dobro založena z denarjem, da ji nič ne dene, a konjen admiral v teku ene ure zastrelja en milijon krov v zrak, dasi ve že vnsprej, da to japonski stvari ne bo doneslo prav nikakega uspeha? To je zagonetka, ki se le težko dà razrešiti! Nekateri viri trde, da je podadmiral Uriu došel pred Vladivostok samo zbog tega, da bi se prepričal, ako je še rusko brodovje, obstoječe iz križark in oklopnic »Gromoboje«, »Rossija«, »Rjurik« in »Bogatyra« vsidrano v vladivostoškem pristanišču, ako ni morda odploilo že kam drugam. Ta verzija je docela neverjetna! Ako so Japonci hoteli samo to poizvedeti, bi pač ne bilo treba poslati pred Vladivostok cele eskadre z nalogom, da naj pristan bombardira, ko bi se vse to dalo veliko ložje in natančneje poizvedeti potom vohunov, katerih je itak bilo vse polno v Vladivostoku! In za tako brezpomembno, vojne eskadre naravnost nedostojno rekognosciranje bi naj Japonci žrtvovali kar en milijon krov? Ne, na to ni niti misliti!

Pač pa je bolj verjetno, da je bombardira Vladivostoka, kater se z

raznih strani naglaša, samo posledica — notranjih političnih odnosa v Japonskem. Včeraj smo že priobčili brzojav, v katerem se z vso gotovostjo zatrjuje, da je med Japonci zavladala velika bojazen radi izida vojne. Narod je silno dejprimiran, ker japonske vojne operacije prav nič ne napredujejo in so tudi napadi na Port Artur povzročili same izgube, ne da bi donesli japonskemu orožju znatnih uspehov, in kaže vedno očitneje svojo nezadovoljnost v vojno. Vrhу tega pa se je pravkar sestal novoizvoljeni parlament, ki bo imel sklep o zvišanju dohodninškega davka za polovico, da se bodo s tem denarjem pokrili vsaj prvi vojni stroški. Ako se upošteva, da je davčno breme na Japonskem, kakor smo že imeli priliko na tem mestu naglašati, že naravnost neznosno, da je ljudstvo že pred začetkom vojne omagovalo pod pezo davčnih bremen, ki so nerazmerno višja, kakor v kakršniki evropski, na višini kulturne in produkcije stoječi državi, potem se pač lahko sklepa, kako odiozno, da, kako nevarno je, pod takimi okoliščinami, ko žen narod itak zdihuje pod težko butaro na višek možnosti dotiranih davkov, nalagati ljudstvu nove дажatve, oziroma stare, že obstoječe še podvojiti, zlasti ako se ne more kazati na nobene zunanje uspehe, s katerimi bi se dala pozornost ljudstva magnetizirati in je odvriti ob uporih notranjih odnosa. Japonska vlada je torej prav sedaj nujno potrebovala kakršniki, četudi navidezni uspehi na bojišču, da bi na ta način pridobila parlament, da bi ji votiral novih davkov, brez katerih vlada skoro ne more nadaljevati vojne. A še druga kalkulacija je bila odločilna! Kdo je porok, da bi

ne nastali splošni nemiri v državi, ako bi se vočigled povišanju že itak neznosnih davkov ne magnetiziralo javno mnenje in narodni šovinizem s sijajnimi zmagami in uspehi. Samo ta razmotrivanja so bila odločilna, da je podadmiral Uriu navidezno napal Vladivostok, drugih razlogov za to pač ni mogel imeti. Ako pa je to tako, — in minimamo nobenega razloga o tem dvomiti — je to nov znak, kakor pravi »Novoe Vremja«, o teatralnem značaju japonske strategije!

Rusko vladivostoško brodovje.

Že včeraj smo naglašali, da je admiral Reizenstein najbrže odplovil s svojo eskadro izpred Vladivostoka, predno se je tamkaj pokazalo japonsko brodovje; nekatere vesti so celo trdile, da je rusko brodovje že 29. m. odšlo iz pristana, v kateri smeri, tega ni mogel nikdo dognati. Iz Kobe pa se poroča, da so rusko vladivostoško brodovje videli pri Gensanu, kjer preži iz zasede na japonske transportne ladje. V Tokiju so sedaj mnenja, da se vladivostoška mornarica skoraj gotovo zadružuje v bližini reke Tumen v varstvo ruskih vojaških oddelkov, ki prodriajo od zaliva Posjet proti Tumenuli. Z vso gotovostjo se namreč zatrjuje, da so ruski vojci že prodriči do Kjengsenga, 150 km južozahodno od zaliva Posjet ob korejski obali. Rusi si hočejo ob reki Tumen pridobiti ugodnih pozicij in se močno utrditi. Prodiranje ruskih vojaških oddelkov proti jugu ima očividno ta smoter, da bi se zdržili z vojem, ki je sredi meseca sredana zasedel Kapsan v severni Koreji in z druženimi močmi napasti japonski vojaški oddelki 2500 mož, ki se je nedavno izkral v zalivu Plaksin in nameraval odkorati proti Maoršanu. Ako se Rusom posređi izslediti ta japonski voj, jim pač ne bo težko ga popolnoma uničiti, ker se je že itak vsled mraza, gladu in bolezni, kakor se javlja, skršil na polovico!

Japonci so zasedli otok Hajangtan.

Japonsko hrodovje je 29. m. m. okupiralo otok Hajangtan, katerega so Rusi zapustili že 23. m. m. Ta otok spada k skupini Elijotških otokov in leži v korejskem zalivu med Dalnjim na polotoku Liotongu in Pingjanom na Koreji. Hajangtan spada k mandžurski pokrajini Kvantung in nima, kakor se kaže, nobene strategične važnosti, ker bi ga sicer Rusi gotovo ne bili zapustili.

Vojne operacije na kopnem.

Iz Seula preko New-Yorka se poroča, da so 4. t. m. ruski vojaki naleteli v bližini kraja Kangge na korejski vojaški oddelki in pričeli z njim boj. Pri spopadu je baje padlo 30 Rusov, ostali pa so se umaknili preko reke Jalu. (Strahopetni Koreci bi naj premagali Ruse?! Op. ured.) Po drugi verziji pa so v boju padli sami Koreci in kozaci so se šele umaknili, ko so izplenili celo mesto Kangge in se preskrbeli s provijantom. — Francoski listi pajavijo, da se je nekemu kozaškemu praporju pretekli petek posrečilo zajeti celi japonski transportni voj. Rusi so dobili v roke več kakor 100 konj in mnogo streljiva.

Nov napad na Vladivostok?

»Standart« poroča iz Petrograda, da je dobil car Nikolaj brzojav, v katerem sejavlja, da se je japonska eskadra pozneje iznova vrnila pred Vladivostok in ga bombardirala celi dan, ne da bi povzročila kakške škode. Rusi so baje potopili dve japonski križarki.

O Port Arturu.

General Huk, najodličnejši ruski topničarski častnik, je izjavil, da ni za Port Artur nobene nevarnosti, če bi ga tudi Japonci dejansko začeli oblegati. Utrdbe so zgrajene iz prsti in betona; vsaka bomba more napraviti samo neznatno lukejo in o takih poškodbah niti vredno ni govoriti. Sicer pa je trdnjava za eno

leto z vsem potrebnim pre skrbljena. Vsem uradnikom bi se v slučaju obleganja izplačala dvojna plača.

Nove ruske vojne ladje.

V ladjedelnicih v Petrogradu se z veliko hitrostjo grade nove križarke in oklopnice. V francosko-ruski ladjedelnici je že dograjena oklopniča »Orel«, ki ima 64 topov in posadko 740 mož. V petrogradskem pristanu se že nahaja transportna ladja »Kamčatka«. V balški ladjedelnici pa sta v delu oklopniča »Maršal Suvarov« in »Slava« in bosta v kratkem go tovi. Spomladi pa se spuste v morje pri Konstantu oklopniča »Imperator Aleksander III.«, »Pavel I.« in »Andrej Pervozvannij«. Vsaka teh oklopnic ima 56 topov in prostora za posadko 800 mož. Čim bo Neva prosta ledu, se še spusti v morje križarki II. vrste »Žemčuga« in »Izumrud«.

Državni zbor.

Dunaj, 8. marca. Do'gotrani odmor ni učudil potov za parlamentarno delo, temuč Še postril na sprotstvo med Čehi in Nemci ter prvimi in vladu. Da je tudi vlad obupala nad parlamentom, pokazal je govor ministrskega predsednika dr. Körberja. Ne to, kar je povedal, je pomembljivo, temuč način, kako se je izognil jasnim izjavam. Neko utrujenost je bilo dutiti iz njegovega govora, kakor pri človeku, ki ne vidi izhoda ter se je pripravil na skrajni korak.

Dasi dr. Körber dobro ve, da apelovanje nič ne zaleže, vendar je našteval, kaj vse čaka zbornico rešitev, kakor nove trgovinske pogodbe s tujimi državami, razni gospodarski projekti, v prvi vrsti pa dovolitev rekrutov, državni proračun za tekoče leto, nadalje carinski tarif, tiskovni zakon itd. Povedal je, da čaka šestdeset cesarskih naredb načnadnih sklepov zbornice, med temi naredbami tudi cesarska naredba

LISTEK.

Anton Lajovic.

(O priliki koncerta „Glasbene Matice“.)

Iz ponihnih, skoro slučajnih stremljen se je razvilo slovensko umetniško življenje. Naše modrice niso gospodavale na zlatih prestolih, niso jim stregli kralji in knezi v škratu, bile so dekle, ki so opravljale delo, zanje pretežko, prevsakdanje, kajti bile so v službi politike. Narodni buditelji so jih moralni vdinjati v narodnostno agitacijo; s posmčjo slovstva in glasbe so netili komaj vpihanu iskro nacionale zavednosti. L'art pour l'art je stavek, ki ni še dolgo doma med Slovenci. Za to se naši ljudje dolgo niso mogli privaditi misli, da je mogoče, da se tudi med Spielfeldom in Trstom rode nekateri, ki so zmožni ustvariti nekaj absolutno umetniškega, nekaj takega, kar mora estetično naobražen človek pripoznati iz vse duše za umotvor, ki zaslužuje glasnega priznanja. Čudit se je pa pravzaprav v resnici, da se je tekom zadnjih let povzdignila naša umetnost na vsi črti tako visoko, da moremo Slovence čisto internacionalnega sta-

lišča imenovati narod, ki si ustvarja svojo kulturo vkljub vsem malenkostim razmeram, v katerih živi. Uprav vsled nekakega predsedka občinstva so se morali vsi pravi slovenski umetniki tekom zadnjih let boriti za priznanje doma veliko bolj ter z veliko manjšim uspehom, kakor bi se morali ali pa so se tudi med tuje, katere navdaja do nas le narodno sevraščvo, ne pa pred sodek o umetniški vrednosti. Zgled za to vidimo ravno sedaj, ko je stopilo mlado slovensko slikarstvo na evropsko torišče in priedilo razstavo na Dunaju. Dr. Hugo Haberfeld, kritik, ki ni le eden prvi v Avstriji, nego znan tudi po Nemčiji, pisal je v »Zeit« o slov. umetniški zvezzi »Sava« tako laskavo, kakor pri nas nihče ter imenoval slov. slikarje tiste srečne ljudi, ki bodo v zvezi z slavnim češkim »Manesom« in s poljsko zvezo »Szuka« ustvarili veliko bodoč slovensko umetnost. Mi pa smo bili o II. slov. razstavi v Ljubljani apatični, da celo ironizirali so jo nekateri.

Poleg plastike pa se je dvignila tudi naša glasba v poslednjih časih na resni nivo. Kako je bilo pač v prvih početkih našega narodnega prebujenja! Ni še preteklo 40 let, ko so bila edina

zavetnička slov. muzike čitalniški zbor po malih mestecih in trgih ter skoro izključni svečeniki njeni pevovodje teh zborov, ki so se tradili ob svetu petrojevskih svetnikov, da izurijo svoje pevce v narodnih budnicah, ki so jih zlagali večinoma sami. O kakšni muzikalni izobrazbi v tehničnem smislu pri tedenih komponistih vobče niti govora ni, dasi je bilo med orači na ledini slov. glasbe brezvonomo nekaj lepih talentov, ki pa so imeli roke vezane: imeli niso strokovnega znanja. Miroslav Vilhar, mož, ki ima za našo narodno probubo velik zaslug, je zložil »spevoigro«, »Jamsko Ivanko«, pa ni znal niti instrumentirati ter mu je oskrbel to delo neki vojaški kapelnik.

Take, res idilične razmere so vladale do ustanovitve »Glasbene Matice«, ki je mejnik v naši glasbeni zgodovini. »Matica« je zavod, ki ima tolikih zaslug za slov. kulturo, da ga prištevamo lahko najvažnejšim institucijam vsega naroda. Zlasti je v trinajstletni dobi, kar prireje velike koncerte, ki stope na višku umetniške dovršenosti in ki so podali obširen ter raznovrstni repertoar klasične in moderne glasbe, slovenske in tuge, vplivala »Matica« oživljajoče

in osvežuje na okus občinstva ter predvsem na domačo produkcijo. Blagodejnih posledic ima pa tudi Matična šola ter slovenska opera, dasi glasbeno ne stoji na isti višini kakor Matične prireditve. Koncerti »Glasbene Matice« so presekali takozvano »Liedertafelperiodo«. Dočim so domači talenti prej večinoma zamrli, ker niso mogli dobiti doma niti osnovnih pojmov, ali pa so zašli med Nemce, ima muzikalna mladina dandanes priliko, da se saj v elementarnih stvareh dodobra podnosi. Močni vpliv izpremenjenih razmer se kaže že sedaj, — imeli smo že dva glasbena lista, Gerbičevu »Zoro« in dr. Krekove »Akorde«, za nekaj let pa ga bomo občutili se živejše.

V drugi, resnejši, dejal bi »Matični« dobi, pojavil se je razen drugih odličnih talentov tudi Anton Lajovic. Poleg drugih datov zabeležil si bo slov. glasbeni zgodovinar Veliko noč 1. 1901 prav natanceno, kajti tedaj je nastopil Lajovic prvič javno, namreč s svojim »Adagiom«, nekaj mesecev nato pa je objavil »Sanjarijo« v »Novih akordih«, ki so bač tedaj začeli izhajati. Rodil se je 19. decembra 1. 1878. v Vačah nad Litijo, med onimi strmimi gorami,

ki se dvigajo nad Savo, ko teče po dolenski strani. V Ljubljani je obiskoval šolo »Glasbene Matice«, kjer mu je bil učitelj izborni profesor M. Hubad. Učil se je pri njem harmonije, klavirja in, kar je bilo zanj največjega pomena, pel je v zboru pod Hubadovim vodstvom. Lajovic je živel že v oni rani mladosti popolnoma glasbi ter se čisto vtoplil vanjo, tako da je odšel iz Ljubljane, kjer je maturiral i. 1897 z odliko, na Dunaj ter bil vsprejet na konservatorij. Z veliko resnostjo in s svetim zvanjem je sledil svojnemu poklicu. Dosti eneržije mu je bilo treba, da je premagal ovire in nastopil pot študiju, ki mu ni bila nastvana z vijolicami in debetčimi resedami, a čutil je v sebi prihodnjost, moč in hrepenuje po svojem cilju — po umetniški dovršenosti. Pet let je študiral konservatorij ter počajal dve leti kontrapunkt in tri leta kompozicijo pri slavljenem komponistu in bratu prejšnjega konserv. ravnatelja, Robertu Fuchsnu, klavir pa kot stranski predmet pri prof. Ludwigu. Glasbenu visoko šolo dunajsko je dovršil z odliko ter dosegel zlasti v kompoziciji takih uspehov, kakor do sedaj še nobeden Slovenec.

glede davčne olajšave za mesto Ljubljano po potresu leta 1895. Vzkljiknil je, da je to slika pravega mesta parlamentarnih mrtvecev.

Posl. dr. Kramar je predlagal, naj se otvorí o Körberjevem govoru debata; vsele neke predsednikove pomote se je ta predlog tudi sprejel, tako da bo zbornica par dni obdelovala le ta predmet.

Potem so se začele razpravljati interpelacije, ki se jih je vložilo ne-navadno mnogo. Mladočehi so vložili devet novih nujnih predlogov, zaradi dijaških izgredov v Pragi se je vložilo sedem interpelacij. — Posl. Pommer je interpeliral, zakaj so pri državnih žen ležnici Celje-Velenje nastavljeni Slovenci (opozorila ga je lažnjiva vahtarica). — Posl. Kleewein je interpeliral ministrskega predsednika, naj predloži zakonski načrt, s katerim se prepove izdelovanje in prodaja umetnega vina. — Posl. vitez Berks je interpeliral naučnega ministra zaradi zidanja šolskega poslopja za celjsko okolico; železniškega ministra zaradi jezikovne kvalifikacije uradnikov državne železnice pod beljaškim ravnateljstvom; ministrskega in justičnega ministra zaradi volilnih slesparij pri občinskih volitvah v celjskem okraju (Vojnik); končno ministrskega predsednika zaradi jezikovnih razmer pri graškem nadsodišču. — Posl. Žitnik je interpeliral zaradi svojega članka proti orožnikom v »Slovencu«.

Razpravljati se je začelo o nujnem predlogu posl. Silenyja zaradi napadov na Sokole v Igli. Naučni minister je predložil zakonski načrt glede ustanovitve samostojne pravne fakultete z italijanskim učnim jezikom v Roveredu.

Seja se je prekinila po 5. ur ter se nadaljuje jutri ob 11. dop.

Izgredi v Pragi.

Praga, 8. marca. Zopet imajo Nemci svoj svetovni dogodek, ker so morali nemški izvijači s pruskimi dijaškimi čepicami bežati pred razjarjenimi Čehi. Vse nemške stranke so imele zaradi tega dolgotrajna posvetovanja, vse nemški poslanci so bili zaradi tega pri ministru predsedniku. Kaj Nemci razglašajo za svoje preganjanje in tlačenje pred Čehi, pove brzjavka, ki kroži že danes po vseh nemških listih ter pripoveduje, da sta bila na Vaclavskem trgu zopet dejansko napadena dva nemška visokošolca. Napad se je izvršil od dveh — deklet, ki raznašajo »Narodne Listy«. Seveda se je takoj zbralno polno radovednežev, prihitel je tudi policija ter rešila nemška junaka iz ženskih rok. »Napadački« je zaprla, Nemca pa spremila domov. — In kako pomirja rektor nemškega vseučilišča objestne svoje mladeniče? Nabiti je dal na

desko razglas dijakom, kjer se zgraža nad »napadi te izreka nemškim dijakom svoje simpatije za odstojno vezenje. — Ali naj potem takem premišljenjem nemirnežem ne zraste še bolj greben!

Ogrski državni zbor.

Budapešta, 8. marca. Poslanec Ugron je vprašal brambovskega ministra, kaj pomeni njegova odredba na vse okrajne orožniške poveljnike, naj izberejo po štiri krepke, pametne in inteligentne orožnike, ki bodo opravljali svojo službo v civilni obleki ter dobe za to 1800 K letne plače. Določeni orožniki morajo biti v 24 urah ministru na razpolaganje. Odgovora interpelant ni dobil. — Posl. Polonyi je ostrostrikovo nameravano spremembo opravilnika češ, da bo vse pravice opozicije konfiskovala ter vpeljala policijsko oblast za predsednika. Tisov predlog je proglašil za kršenje pogodb in izdajstvo na narodu. — Ministrski predsednik je ugovarjal in večina je pri glasovanju sprejela predsednikov predlog, da v jutrnji seji najprej grof Tisza utemeljuje svoj predlog. — Splošno se pričakuje, da obstrukcija Tiszi niti ne pusti priti do besede. Kaj se potem zgodi, se seveda ne ve, a prav mogoče je, da so za take slučaje naročeni tisti »krepki in pametni orožniki.«

Dogodki na Balkanu.

Dunaj, 8. marca. Ker sultan ščuva svojo vlado, naj se upira programu, ki ga je izdelala evropska orožniška komisija kot glavno točko rusko-avstrijskega dogovora, se bližajo resni konflikti med velesilami in sultanom. Sultanu se izroči »zaupni ultimatum.«

Carigrad, 8. marca. Načelnik sultanove tajne policije, Dželad Edin paša, je zbežal na neki francoski ladji preoblečen v francoskega častnika na Grško.

Sofija, 8. marca. Tukaj je bil velik shod srbskih in bolgarskih dijakov, ki so se izrekli za balkansko federacijo, kateri se priklopi avtonoma Macedonija. V ta namen se naj sklene trgovinska in politična zveza med Srbijo in Bolgariško. V tem zmislu sestavljene brzjavke so se poslale dijaštvu v Bukešt in Atene.

Kolin, 8. marca. Rotweilerska tovarna za smodnik je dobila naročilo, naj priskrbi Turški 17.000 kg. brezdimnega smodnika.

Papež in italijanska vlada.

Rim, 8. marca. Papež je sklical kardinalne kurije ter vprašal, ali bi ne kazalo vsled slabega finančnega položaja sv. stolice vendar sprejeti tiste 3 milijone lir, ki so jih italijanski zakoni določili za papeštvo. Večina kardinalov pa se je izrekla proti temu.

Opasno gibanje na Španskem.

Madrid, 8. marca. Po deželi grozi lakota. Obupani prebivalci so se začeli zavedati, da je tega kriva črna garda v deželi. V Valladolidu

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Cetrti del.

II.

Predstovanjem cesarja Franca je bilo 4. junija med Napoleonom, Rusijo in Francijo sklenjeno premirje, ki naj bi bilo trajalo do 26. julija, ki pa se je pozneje podaljšalo do 16. avgusta. Določeno je bilo, da se morajo ruske in pruske čete do 12. junija umakniti čez Labe. Vsem trem vojskujočim se državam je to premirje dobro došlo, ker so mogle v tem času pomnožiti svoja krdela. Posebno Napoleon je moral za to skrbeti, ker je bilo brezvonomo, da se bliža trenotek, ko se mora cesar Franc odločiti, na katero stran stopi.

V Ljubljani so premirje pozdravili z veseljem. Napoleonove zmage so vsem dale novega poguma in jim vceplili upanje, da mu tudi v tem gigantskem boju ostane sreča zvesta. Dne 6. junija je bila v stolni cerkvi v Ljubljani zahvalna služba božja,

so priredili velike protiklerikalne in protidinastične demonstracije. Na tisoče oseb se je udeležilo tega sprovaoda po mestu. Spredaj so nosili črno zastavo ter kričali po kruhu in delu. Orožniki in policiji so jim zastavili pot. Prišlo je do spopadov, pri katerih so orožniki streljali ter ubili in ranili mnogo oseb. V Barceloni so demonstrante raztrgali in pohodili Špansko zastavo.

Angleška se oborožuje.

London, 7. marca. Pri predlogu vojnega proračuna je izjavil vojni minister, da je vojna uprava sklenila uvesti novo vrsto težkih topov. Še tekom prihodnjega finančnega leta pošlje vojna uprava 108 težkih in 18 lahkih topov v Indijo, ker je Indija edina dežela, kjer je mogoče, da se Angleška sreča z veliko evropsko armado. Tudi nove puške se nabavijo, katerih večji del se istotako pošlje v Indijo.

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 8. marca 1904.

Predsedoval je župan Ivan Hribar, ki je naznani, da je zaslužnemu meščanu dr. Valentiju pl. Marchthurnu dodelil k 50-letnici doktorstva v imenu občinskega sveta. Se je enoglasno s pritrjevanjem odobrilo. Med došlimi dopisi je prečital naznani »Prostovoljne požarne brambe v Ljubljani«, da se razpusti, ker se po odobrenih pravilih imenuje od občinske zbornice naprej »Prostovoljno gasilno in rešilno društvo«; nadalje zahvalo predsedniku »Zavetnišča dunajskega vseučilišča« za naklonjeno podporo 100 K ter dopis deželne vlade v zadavi priziva hišne posestnice Župnekove glede neke stavbe.

Zapisnika zadnjih dveh sej sta se prečitala in odobrila.

Simpatije Rusom.

»Občinski svetnik dr. Kušar je naznani nujni predlog z nagovorom: Slavni občinski svet! Namernavam stavit predlog, naj izreče ljubljanski mestni svet imenom središča slovenskih deželja svoje najgorkejše simpatije ruskemu narodu povodom vojne na Daljnem vzhodu v Željo, da bi bila sreča mila ruskemu oružju. —

— Stvar je nujna. Vojna se je pričela, ko je bila prej Rusom tako rekoč vsljena. Razna avtonomna zavrstva so že izrekla svoje simpatije bratskemu narodu ruskemu in jaz mislim, da slovenski narod, če prav najmanj, ne sme biti zadnji. Ako pa hočemo izreči svoja čutstva in svoje želje, moramo to storiti se daj ob pričetku vojne. Nujnost sledi tedaj iz položaja samega in vsled tega prisega, naj se mojemu predlogu ista prizna.«

Nujnost se je priznala z vsestranskim odobravanjem, nakar je predlagatelj istega nekako tako le utemeljeval:

»Ves svet je vztrpel, ko je ne-nadoma začul gromenje topov na Dalnjem vzhodu pred rusko trdnjavjo. Zavratno naskočil je Azijski kulturonosca evropskega in ruski narod tedaj ni smel in ni mogel več odlašati napovedi vojne. —

Od tedaj gleda ves svet z napeto pozornostjo vršeči se položaj in sum-

zvečer pa so mestjani uprizorili krasno razsvetljavo. Njih radost je bila tolika večja, ker se je zaznalo, da se vrne v Ljubljano star in ljub znanec — general Fresia.

Napoleon je bil na mesto maršala Junota imenovan generalnim guvernerjem v Iliriji bivšega policijskega ministra, prekanjenega Foucheja. Odločil se je zanj, ker v teh resnih časih ni mogel pogrešati nobenega svojih generalov. Vojščkim zapovednikom v Iliriji pa je imenovan divizijskega generala Fresia, ki je bil v vojni proti Rusiji težko ranjen in mu dodelil kot pomočnika generala Belotti. Generalni intendent grof Chabrol je tudi odstopil in na njegovo mesto je stopil dočlanjanje intendant v Gorici Chasenou.

Fouché je prišel dne 29. julija v Ljubljano. Napravil je tako slab vtis, zlasti pa je bilo nejevoljno meščanstvo.

— Po dveh tako sijajnih možeh, kakor sta bila Marmont in Bertrand, pa nam pošlje cesar takega potuhnjence — je zdihoval star Damjan, ki je od sprejema v škofiji prišel

patje so tu na eni, tam na drugi strani. Naše simpatije so na strani pravice, na strani pravilne stvari ruske. Že iz tega razloga pričakujemo, da zmaga slovansko oružje, da zmaga evropska kultura nad rumeno talmi-kulturo.

Toda še drug razlog, in tehten razlog je, ki nam polaga na ustamlitev in željo, da bi Vsevišji blagoslovil rusko, oružje da bi bratski narod izsel iz vasiljega mu boja — ovenčan z lavorikami zmagovalca. Ta razlog leži v krvji, v bratski krvsi slovanski!

Dasi smo ločeni po državnih mejah, dasi nam nihče opravičeno ne more oditi nepoštavnih stremelj, vendar pa je srečen izid vojne na ruski strani in na daljni nekršeni obstoju močne Rusije za nas Slovence največjega pomena, ker imamo vsi Slovani v mogočnem ruskem narodu najboljšo moralno zaslonbo, kajti dokler bude ostal ruski narod na višku svoje moči, dotlej ne bodo naši nasprotniki z uspehom mogli nas pritisnati obsteno, dotlej ne bodo imela uspeha svoj čas napovedana germanška Hammer und Amboss-politika. In v istini, polževa kri bi se morala po naših žlah pretakati, ako ne bi v teh kritičnih časih z elementarno silo zaplamila v nas vsa tista iskrena ljubav, katero je brat bratu dolžan.

Ruska delavnost je otvorila na suhem Daljni vzhod in rusko oružje je, ki branji se daj civilizovani zapad pred navalom azijskega barbarstva istotako, kakor so svoj čas branile junške prsi jugoslovanske zavoda pred turško silo. Plačila seveda Jugoslovani zato niso dobili, kajti nehvaljenost je plačilo sveta. Morda tudi ruske žrtve ne bodo želele plačila za svoja kulturna prizadevanja, kajti želi sličimo klevetnike, ki želijo bojno srečo Japonski. Mi pa se ne damo motiti, kajti kar je vzkliklo iz srca, mora zrasti do neba. In jaz mislim, da je pesnik prav zadel, ko je vskliknil: »Ti, ki si ustvaril nas kot listja, trave, pol sveta podarili, sinom majke slave, čuj nas, večni Bog!«

Tudi mi kljemo: čuj nas večni Bog in podeli svoj blagoslov v tej

svetovni vojni bratskemu oružju ruskiemu! (Viharno odobravanie in ploskanje.)

Da se ta naša iskrena že ja manifestira na zunanje, predlagam:

Slavni mestni zbor skleni, odpolati mestnemu županstvu peterburškemu brzjavnemu potom izraz simpatije slovenskega naroda bratskemu narodu ruskemu v vrsti se vojni z barbarskim in zavratnim sovragom, iskreno želeč, naj vsevišnji Bog blagoslov in vodi rusko oružje ter je privede do končne slavne zmage. (Opetno navdušeno pritrjevanje.) Izvršitev se naroči gospodu županu.

Predlog je bil seveda soglasno sprejet in župan je še tekom seje sestavil in prečital občinskemu svetu sledoč brzjavko, ki jo je takoj odposil v Peterburg. —

Jego Vysokoprevoditeljstvu gospodinu gorodskemu govoru Peterburg.

Gorodskaja duma Ljubljany, stolice slovenskega naroda, v svojem

segodnjajošnjem zasedanju röšila jednoduno vyrat soplementnomu i blagorodnemu russkomu narodu v njegu nastojašej borebë s azijatskim nahajstvom svoji iskrennejši simpatiji s želanjem, čtobu russkomu ružu i dobletnoj russkoj armiji udalos razbiti želtago vrha tak soveršeno, kak razbil Dmitrij Donskoj dikuju ordu. Bože hrani Rossiju, nositeljnicu kultury v diku predeli, zaštitnici hristijanstva i slavjanstva!

Horodskoj golovi Ivan Hribar.

Letočne dopolnilne volitve.

Obč. svetnik dr. Star je poročal v imenu personalnega in pravnega odseka o letočnih dopolnilnih volitvah za občinski svet. Volitve so se morale za eden teden preložiti, ker se v času, kakor je bilo prvotno določeno, vrše v »Mestnem domu vojaški nabori. Volitve se vrše 25. aprila za III. razred, 27. za II. in 29. aprila za I. razred. Vsakoje dopolnilne volitve se vrše vselej dan po glavnih volitvih. Po pravilih izstopajo letos iz občinskega sveta, in sicer iz III. razreda Kozak Josip in Matija Fran; iz II. razreda Hribar Ivan, dr. Major Danilo, dr. Kušar Josip, Šubić Ivan in dr. Tavčar Ivan; iz I. razreda pa Lenča Josip, Predovič Elija, pl. Trnkoczy Ubald in dr. Triller Karol. — Proti pravilno razpostavljenim volilnim imenikom ni bilo ugovora. Volitve se vrše v veliki dvorani »Mestnega domu« vselej od 8.—12. ure dopoldne. Ker je v III. razredu 2348, v II. pa 1344 volilcev, se za ta dva razreda določita dve komisiji, prva od črk A—M, druga od M—Ž. Za predsednike komisij so se določili občinski svetniki: Plantan in Prosenc za III., Senekovič in Žužek za II. ter dr. G. Krek za I. razred.

Ulične pojasnjevalne table.

Obč. svetnik dr. Požar je poročal o svoječasem sklepnu občinskega sveta, naj bi se za vsako ulico napravile pojasnjevalne tabele. Magistrat se je obrnil do osem takih tvrdk. Najcenejšo ponudbo je stavila tvrdka Winkler na Dunaju, namreč 12 K za tablo. Ker pa bi se potrebovalo 162 takih tabel, znašal bi račun za nje še vedno 1964 K. Finančni odsek vsled tega priporoča, naj se za sedaj tabele še ne naroče, pač pa na njih da magistrat vse ponudbe in vzorce po strokovnjakih preiskati. Sprejeto.

Obračuni o novih mostovih.

Obč. svetnik Žužek je poročal o končnih obračunih za most čez Gradašico in za jubilejski most. Za napravo prvega mostu se je s podjetnikom Žabkarjem dogovorila svota 11.556 K in nadplačilo za nadtežo. Za nadtežo zahteva Žabkar 1693 K, s čemer je prvotni proračun prekoraben za samo 835 K. Naknadni kredit se dovoli.

Za jubilejski most je znašala pogodba 155.184 K, graditelj pa je prvotno zahteval 158.700 K, vendar je svojo zahtevu umak

Kanalizacija Šubičevih ulic do južne železnice, ki je proračujena na 8560 K, se za letos odloži, ker bo treba letos mnogo drugih kanalizacij, tako od topničarske vojašnice do Ljubljance.

Obč. svetnik dr. Požar je potročil o magistratovem dopisu, da se nekatere Barjanske ceste obseže z drevjem, ki bi ob poplavah vsej kažejo na cest. Mestni vrtnar je proračunil nasade na 422 K. Se je dovoljilo. — Pedlupan dr. vitez Bleiweis je prosil pojasnila, kaka drevesa se nasade in kaj je s projektovanimi nasadi ob Bleiweisovi cesti od kolodvora do tobačne tovarne. Gleda prvega vprašanja je povedal poročevalec, da se nasade jeseni kot kraju primerni, gleda drugega vprašanja pa je povedal župan, da nasade ob Bleiweisovi cesti ovira na eni strani kabelj, smo na eni strani pa ne kaže zaradi simetrije zasajati drevje.

Obč. svetnik Bergant je prislorčal, naj bi se nasadilo drevje tudi ob cesti od »Zelenega hriba« do gostilne Plankar. Predlog se je izročil v proučevanje, ker je treba stopiti tudi z erarjem v dogovor, ker je omenjena cesta državna.

Porabi dotacije na II. mestnem slovenskem otroškem vrtcu (poročevalci občinski svetnik Dimnik) in na c. kr. višji realki za l. 1903. (poročevalci obč. svetnik dr. Krek) sta se odobrili, zadnja s pogojem, da jo odobri tudi deželni odbor.

Ostale točke, v kolikor se niso odstavile z dnevnega reda, so se rešile v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. marca.

Kandidat Demšar je tam, kjer je doma, zboroval nekaj klerikalnih koštrunov in jim vezal neke otroke — fajmošter Rožnik pa je to proglašil v »Slovencu« za — shod. Demšar seveda ni nič pametnega povedal, to se ob sebi razume. Kvasil je nekaj o gospodarstvu, o katerem ničesar ne razume, in o različnih zakonih, ki so potreben; tudi o deželnem zboru in o večini je nekaj besedičil in napsedel še povedal, da mora kmet plačevati za gledališče, »da se sita gospoda zabava«. Demšar je tako šema, da se pač ne izplača mu dopovedovati, da kmet še krajcarja ni dal za gledališče, ker plačujejo mesta in trgi ogromno večino deželnih doklad, ne dobivajo pa od dežele skoraj ničesar.

Cesarjev spomenik v Ljubljani. Šenklavski gadje imajo nebroj vzrok, da odvrnejo pozornost od sebe in zato iščejo vedno kako stvar, da bi mogli zabavljati. Posebno radi seveda zabavljajo na občinski svet. V zadnjem času se zavetavajo v cesarjev spomenik. Nam se doslej ni nikdar vredno zdele, da bi jim kaj odgovorili, saj itak vemo, da govor iz njih samo tista hudojiba, po katerem se odlikujejo naši »božji namestniki«. Tudi danes ne mislimo ž njimi polemizovati. Ti ljudje naj pogledajo svoje cerkev in potem lepo molče. Sedaj so se zavzeli za to, da naj občina da izvršiti Bernekerjev osnutek, če, 35.000 K je beraška sveta, naj se da še 15.000 K, pa se

lahko Bernekerjev načrt izvrši. Zdaj mečejo s tisočaki okrog sebe kakor bi hruške tresli — saj itak nobeden teh popov ne plačuje nobenega krajcarja občinskih doklad — sicer pa vedno zabavljajo, da se občinski dežnar zapravlja. Mi pa pravimo le to: Če je 35.000 K in 15.000 K taka beraška sveta, kakor piše »Slovenec«, naj zložne kranjski duhovniki ta denar. Za narodne namene itak nikdar ničesar ne dajo, dasi imajo bisage do vrha napolnjene — naj torej pri ti prilikri pokažejo, kako resno jim je za Bernekerjev osnutek. Na dan z denarjem — kajti nič plačati, pa vedno govoriti, to dandanes nič ne velja!

Zmagata v Slavini. Pri občinskih voltvah v Slavini je si jajno zmagala narodno-napredna stranka.

Nov slučaj Bratuša. V soboto je bila glavna obravnava zoper slovenskega veleposestnika Vavkana zaradi hudodejstva goljusije vsled zapeljavjanja h krivemu pričevanju. Tu se je pa zgordil neverjeten slučaj, da je zagrizen Nemec celjski državni pravnik dr. Bayer, sam moral predlagati, da bi se neke priče osebno pred sodnijo poklicale in še enkrat v slovenskem jeziku zasiščale, ker se je prepričal, da je nemški preiskovalni sodnik Friedel iz Slovenjega gradca pričevanje slovenskih prič nemško tako slabo zapisati da, da se nazadnje ni vedelo, kaj je res in kaj ne. Dasiravno se je na podlagi slabo nemško zapisanih izpovedeb slovenskih prič držal obdolženec 2 meseca v preiskovalnem zaporu in sog smatrali že za brezdvomno krivega, je bil nazadnje popolnoma oproščen, ko se je šele po celodnevnem zasljevanju prič v slovenskem jeziku c. kr. okrožno sodišče v Celju prepričalo o resnici. Iz tega slučaja se zopet jasno vidi, da mi ne zahtevamo brez vzroka slovenskega uradovanja in slovenskih, z ljudstvom čutelih uradnikov. — Kako si upa ta Friedel na sproti predpisom z nemščine popolnoma nevečimi strankami delati nemške zapisnike! Ali veljajo zanj, ker je Slovenji gradec blizu koroške meje, koroške tajne naredbe Gleispachove. Nič se ni čuditi, če bi v takih razmerah zopet doživel nov slučaj Bratuša.

Repertoar slovenskega gledališča. V petek, 11. t. m., se poje Straussov »Cigan baron«. — V nedeljo sta dve predstavi: popoldne zadnjič v sezoni »Pot okoli zemlje«, — zvečer pa prvič v sezoni noviteta Auberjeva opera »Nema iz Portici«, ki je zadnja operna noviteta v tej sezoni. Sezona se zaključi 27. t. m.

Slovensko gledališče. »V tem zraku« je interesantno zasnovana igra iz praškega življenja, ima pa to lastnost, da je predolgo razpredena. Misel, pokazati v drami, kako težko se ljudje dvignejo iz zaduhih

on »Vse aristokrate na glijotino«, je bilo njegovo načelo.

— In danes? je vzkliknila baronica.

— Danes je ponosen na to, da ga je cesar povzdignil v plemški stan. Josip Fouché je danes vojvoda d' Otranto.

— Pripovedujte dalje!

— Robespierre ni Fouchéju nikdar zaupal. Kmalu se je vnel med njima boj. Fouché je poštano pomagal, da je prišel Robespierre pod glijotino. Sicer so ga izbacnili iz konventa in ga imeli več mesecov zaprtega, a prišel je vendar spet na površje in postal Napoleonov policijski minister, poleg cesarja najvplivnejši mož v celom cesarstvu. Cesar ga je odstranil, ker se Fouché ni strinjal z njegovim politiko in kakor se kaže, jo imel Fouché prav.

— Ta človek nam utegne še strašnih sitnosti provzročiti, se je hudovala baronica in Kopitar ji ni ugovarjal. Tega pač nista sutila, da bo čez dober mesec konec francoskega gospodstva.

najav v višjo sfero, v čisti zrak, je vsečako psihologičen problem, ki je ravno tako zanimiv, kakor težak. Pisatelj drame »V tem zraku« je ta proces pokazal na nekaterih markantnih osebnostih in verno naslikal duševne boje, ki jih morajo prebiti. Igra je dobra, dasi ni nikak poseben umotvor. Na gledališčem listu smo čitali, da je bila igra »s sijajnim uspehom uprizorjena na dvornem gledališču v Berolinu«. Če je bil uspeh res sijajan, potem so k temu pripomogli pač berolinski igralec; našim igralecem pa glede včerajšnje predstave ne bomo očitali, da se so kako posebno potrudili. Najvažnejši vlogi sta bili v rokah gospodične Rücke, ki je svojo partijo prav dobro izvršila, in g. Verovška, ki se je moral tako boriti s spominom, da ni mogel igranjtu posvetiti potrebne pozornosti. Izvrstna je bila gospa Daničova, tudi gg. Čonsky in Boček, ki sta se resno potrudila za svoji vlogi, gg. Lier in Perdan sta vzbujala dosti smeha.

Glas iz občinstva. Piše se nam:

Predmestje ljubljanska Trbovščica, Krakov in Gradišče so od

glavne pošte, kaker od pošte na

Starem trgu zelo oddaljena in ven-

da se v teh predmestijih in v obližju

naša mnogo obri, trgovine in več

c. kr. uradov. Bilo bi nam, prebi-

valec teh predmestij, vse stanje in

dejanje veliko olajšano, ako bi imeli

če v bližini na pr. v Gradišču poštno

filičko. Zdi se nam ravno ta del

mesta, kateri pa tudi ni najmanjši,

v tem obziru nekoliko zanemarjen.

Mislimo tedaj, naj bi pri pristojni

oblasti vložili prošnjo za pošto in

oblasti naj ne zavrnejo prošnje temveč

nas uslužijo. Tedaj, dragi sopred-

mestiani, potrudimo se in prosim! Ktor presi, tudi dobi!

Živinorejcem, ki želi kupiti simondolsko goved. se nudi ugodna prilika na semnjo in premovanju plemene govedi, ki bo v pondeljek 14. t. m. v Rothole na Tirolskem. Razen tega semno so tiste dni v bližini tudi s-maj 15. marca v Brisklegu in 16. marca pri Sv. Jenderti. Cene po drugo leto star m. b. k. junicam in kravam so od 600 do 700 K in morja tudi niže. Po poti za Rothole je Jenbah, dve ure za Inomostom Rothole je od Jenbah četrt ure hoda oddaljen. Pelje se čez Gorenjsko, Beljak, Francoske festne in Inomost ter stane vožnja in Ljubljane in nazaj v III. razredu okoli 40 K. Odpeljati se je v nedeljo 13. t. m. ob 3 uri 56 minut popoldne z gorjanskim vlakom v Beljak, kamor se dojde zvečer ob 8. uri 22 minut. Iz Beljaka se odpelje ob 8. uri 37 minut ter se pride v Jenbah drugi dan, to je v pondeljek 14. t. m. zjutraj ob 1/2, 9. uri in v Rothole pa ob 9. uri, tedaj pravočasno. Vožnji list je kupeci v Ljubljani do Beljaka, in v Beljaku za tja in nazaj do Jenbah. V Rothole bo ravnatelj kranjske kmetijske družbe, ki bo našim kupcem rad šel na roko in bo lahko preskrbel znižano vožarino za kupljeno goved. Znižana vožnja ene govedi stoji do Ljubljane okoli 15 K. Kmetijska družba objavlja to, ker so zadnje dni nekateri izjavili, da bi radi šli kupiti simodolske junice in krave. Kdo bo šel, mu ne bo žal, ker bo viden marsikater poučen kmetijski zanimivosti, zlasti krasno živino in lepe hleva, kar mu bo več koristilo, kakor še toliko lepega kmetijskega branja.

Mariborsko poročno sodišče je obsođilo 20letnega de-

lavec Antonia Glaviča, ki je iz ljubo-

sumnosti v svojem domačem kraju za-

vratno ubil želesniške delevec Iv.

Novaka, v štirileto ječo.

Izropana cerkev v Ric-

manjih. Otkar je nastal v Ric-

manjih znani cerkveni razpor, pre-

nesla je duhovščina vse cerkvene

dragocenosti v župnišču, v katerem

pa nihče ne stanuje. V soboto je

neznani tat vlomil v župnišče t. r.

odnesel monstranco, kelihe, svečenike in

druge dragocene paramete, vredne več tisoč kron.

Stradno praznoverje. Na pokopališču v Stičnjanu pri Putu je nekdo izkopal grob 1/2, leto stare Luce Bertetič ter ji odrezal levo roko. Med prebivalstvom je namreč razširjeno praznoverje, da se s tsko ročico pri sebi napravi tat navidezna. Oblasti zasledujejo tembolj zlončince, a dosedaj zmanj.

Narodni dom. Jutri, v

četrtek, bo v restavraciji v »Narod-

inem domu« koncert. Svirala bodo

društvena godba. Začetek bo ob

1/2. 9. ur zvečer. Društvena godba je za

ta koncert izbrala popolnoma nov program. Želeti je, da bi narodno občin-

stvo z obilnim obiskom podpiralo re-

stavracijo v »Nar. domu.«

Vlom. V noči od 7 na 8 t.

m. je vlomlj tat v gostilno Petra Šte-

pica v Gradišču št. 7, odpril s silo v

gostilni stoječo omaro in ukradel iz

nje 50 K denarja. Nakaranci Fran-

čki Bučarjevi je vzel srebrno za-

pestnico.

Prepročen samomer. ZidarSKI pomočnik Matija Sluga, sta

nujoč na Karolinski zemlji št. 13, se

je včeraj doma v drvarnici obesil.

Posestnikova hči Alojzija Snojeva,

stanujoča na Karolinski zemlji št. 12,

je to videla in je še pravočasno od

rezala vrv.

Zepna tatvina. Danes do-

poldne je bila v Šolskem drevoredu

posestnici Mariji Ubančevi, stanujoči

v Mostah št. 17, in Žepa ukraden denar

denar iz denarice v vrzel to stran.

Z rečilnim vozom. Po-

sestnik Janez Rozman je bil včeraj

dopoldne v franciškanski cerkvi.

Nenkrat mu je prišlo slabo, da se je

zgrudil na tla. Pri padcu se je na

teciu pobil. Prepeljali so ga z rečil-

nim vozom v deželno bolničo.

V Hrušico k zgradbi že-

ležnico se je odpeljalo včeraj 78 de-

lavec.

Na Westfalsko je odpo-

valo včeraj 50 delavcev s Kranjs-

kega.

<

Na vladno znanje!

Usojam si prijazno javljati, da pride moj zastopnik v Ljubljano
 <> v hotel „pri Slonu“ <>
 kjer ostane od 17. do 19. marca in sicer
**z najnovejšimi modeli
 deških in otroških oblek**
 in z vzoreci tuzemskega in ino-
 zemskega blaga za narocila
moških oblek
 za kar prosim mnogobrojnega obiska.
 Z velesplošanjem 665-1
MAKS METZL
 veliki etablissement „Pri turistu“
 Gradeč, Hauptplatz 8.

Sarg glicerin-mjilo
 napravlja kožo
 belo in nežno.
 Dobri se povsod.

Sarg-ova glicerin-mjila
 so za odrasle kakor za otroke nainješje
 starosti **Izvrstno čistilo**. Z najboljšim
 uspehom ga rabijo znane avtoritete, kakor
 prof. dr. Hebra, Schauta, Fröhwald, Karel
 in Gustav Breus, Schandlauer itd. 4

,Le Griffon“
 najboljši cigaretni papir.
 1 Dobiva se povsod. 671

Borzna poročila.
 Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.
 Uradni kurz dunaj. borze 8. marca 1904.
Naložbeni papirji.

	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta . . .	99.50	99.70
4 1/2% srebrna renta . . .	99.40	99.60
4 1/2% avstr. kronksa renta . . .	99.50	99.70
4 1/2% zlata . . .	1.860	118.80
4 1/2% ogrska kronksa . . .	96.95	97.15
4 1/2% zlata . . .	117.15	117.35
4 1/2% posojilo dežele Kránske . . .	100-	100.75
4 1/2% posojilo mesta Splet . . .	100-	100-
4 1/2% zl. Zadej . . .	100-	100-
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902 . . .	99.90	100.90
4 1/2% češka dež. banka k.o. . .	100-	100.10
4 1/2% žl. o. . .	100-	100.30
4 1/2% zl. p. p. gal. d. hip. b. . .	101.50	101.85
4 1/2% pešt. kom. k. o. z . .	105.35	106.35
4 1/2% zl. p. zast. pisma Innerst. hr. . .	101-	102-
4 1/2% ogrske cen. dež. hr. . .	100-	101-
4 1/2% zl. p. zl. ogr. hip. ban. . .	100-	100.90
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že- leznic d. dr. . .	100-	101-
4 1/2% obl. češke ind. banke . . .	100.50	101-
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel . . .	98.5-	-
4 1/2% prior. dol. žel . . .	99.50	100-
3 1/2% juž. žel. kup. 1/1/ . . .	297-	297.50
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o. . .	101-	101.90

Srečke.

	1. 1854 . . .	150.75	151.75
" " 1860/1/ . . .	1.075	182.75	261-
" " 1864 . . .	26-	161.75	163.75
" tizske . . .	78-	293-	303-
" zem. kred. I. emisije II. . .	73-	291-	285-
" ogr. hip. banke . . .	83-	268-	268-
" srbske à frs. 100- turške . . .	91-	89-	91-
"	117.50	118.50	118.50
Basilika srečke . . .	21.25	22.25	22.25
Kreditne . . .	455-	465-	465-
Inomoške . . .	81-	85-	85-
Krakovske . . .	78-	83-	83-
Ljubljanske . . .	67-	71.50	53.50
Avt. rud. križa . . .	51.50	51.50	51.50
Ogr. Rudolfove . . .	28.75	29.75	29.75
Rudolfove . . .	67-	71.50	71.50
Salcburške . . .	77-	80.50	80.50
Dunajskie kom. . .	500-	511--	511--

Debitnice.

	76.25	77.25
Južne železnice . . .	62.50	62.50
Državne železnice . . .	160.8	161.7
Avt.-ogrskie bančne delnice . . .	627.25	628.25
Avt. kreditne banke . . .	735-	736-
Ogrske . . .	243-	249.50
Zivnostenske . . .	647-	651-
Premogokop v Mostu (Brüx) . . .	393-	394-
Alpinske montane . . .	185.9	186.9
Praške žel. in dr. . .	454-	455-
Rima-Murányi . . .	368-	370-
Troviljske prem. družbe . . .	437-	440-
Avt. orožne tov. družbe . . .	150-	152-

Valute.

	11.34	11.39
C. kr. cekin . . .	19.09	19.11
20 franki . . .	23.50	23.58
20 marke . . .	24-	24.08
Sovereigns . . .	117.50	117.70
Marke . . .	94.90	95.05
Rubli . . .	254.25	255.25
Dolarji . . .	4.84	5-

Zitne cene v Budimpešti.
 Dne 9. marca 1904.

Termin.

	za 50 kg K 843	838
Pšenica za april . . .	50	50
okt. 1903 . . .	50	50
Koruza " maj 1904 . . .	50	50
Oves " maj . . .	50	50

Efektiv.
 10 vin. ceneje.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 808 m. Srednji letni tlak 784.0 mm

Mar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
8	9. zv	37.3	7.0	sl. zahod	oblačno
9.	7. zj.	73.4	6.3	sl. szahod	meglja
*	2. pop.	39.1	12.4	sr. jzahod	oblačno

Srednja včerajšnja temperatura: 6.1°, normale: 2.4°. Mokrina v 24 urah: 3.5 mm.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Ivan Tavčar.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrisko vest, da je naš iskreno ljubljeni oče, oziroma brat, stric in tast, gospod

Tomaž Pavšek
 sprevisor juž. žel. v p.

včeraj ob pol 6. uri zvečer, po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti za umrajoče v starosti 74 let mirno preminil.

Pogreb dragacega ranjega vrši se v četrtek, dne 10. marca t. l. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti, Zaloške ulice št. 7 na pokopališču v sv. Kristofu.

Sv. maše posmrtnice brale se bodo v cerkvi sv. Petra v Ljubljani. Pokojnika priporočamo v blag spomin.

Ljubljana, 9. marca 1904.

Josip in Ivan Pavšek, sinova — Ivanka Pelan roj. Werli, so- proga — Josip, Tomo, sinova — Mimi Tollazzi, Beti Gnezda roj. Tollazzi, Lina Pln roj. Tollazzi, Rozi Arko roj. Tollazzi, Milka Tollazzi, hčere — Ivan Gnezda, po- staje načelnik, Al. Pln, šol. vodja, Vencelj Arko, trgovec in pose- nik, zetje — Milko, Milena, Zlata Gnezda, Vencelj Arko, Melita Pln, vnuki in vnukinja.

Brez posebnega obvestila.

Tužnim srcem naznajamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebrisko vest, da je Bog vsemogočni našega prejubega očeta, oziroma brat, stric in tast, gospod

Tomo Tollazzi
 posestnika in trgovca itd.

včeraj ob 7. uri zvečer, po dolgi, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umrajoče, v starosti 63 let, poklical k sebi.

Pogreb nepozabnega rajnika se vrši v četrtek, dne 10. marca t. l. v popoldne ob 5. uri iz hiše žalosti v Čevcih na pokopališče v Dolnjem Logatcu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v cerkvi sv. Nikolaja v Dol Logatcu. Dragacega pokojnika priporočamo v blag spomin.

Dol. Logatec, 9. marca 1904.

Josipina Tollazzi roj. Werli, so- proga — Josip, Tomo, sinova — Mimi Tollazzi, Beti Gnezda roj. Tollazzi, Lina Pln roj. Tollazzi, Rozi Arko roj. Tollazzi, Milka Tollazzi, hčere — Ivan Gnezda, po- staje načelnik, Al. Pln, šol. vodja, Vencelj Arko, trgovec in pose- nik, zetje — Milko, Milena, Zlata Gnezda, Vencelj Arko, Melita Pln, vnuki in vnukinja.

Brez posebnega obvestila.

ki je dovršil 4 realke, išče službe v kaki pisarni.

Prijazne ponudbe prosi pod: „R. Š.“ na upravnštvo „Slov. Naroda“. 646-2

Dijak
 Polenovka

sveža in dobro namočena
 se dobri v trgovini 445-6

Valentina Sitar-ja
 v Ljubljani

Kolodvorske ulice štev. 8.

Restavracija „Narodni dom“

Jutri, v četrtek

veliki koncert

cele društvene godbe
 ob navadnih cenah.

Vstopnina prosta.

Dobra kuhinja. — Izborna pihača.

Za obilen obisk se priporoča

657 **Jvan Kendra.**

Za točno postrežbo jamčim.

Poskusite

pristni rastlinski liker
Florian
 Po okusu in zdravem učinku prvak likerjev.
 Varstvena znamka.

Perje za postelje in puhi
 priporoča po najnižjih cenah

F. HITI 9-10

Pred škofijo št. 20.

Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Lastnik: 5-56

EDMUND KAVČIĆ, Ljubljana.

Vzorci se radovljeno dajejo brezplačno.

478-7

Rus.

Odslej naprej se toči

pristni cviček

iz pokuševalne kleti iz vinogradov gosp.

V. Pfeiferja v Krškem

in

dobra starina

iz leta 1900

iz vinogradov prevzviš. gosp. biskupa

Strossmayerja v Djakovem.

Za obilen obisk se najtopleje priporoča

5-56

Oklic.

Razprodaja premičnin iz zapuščine umrle gospe Katarine grofice Walderstein, določena na dan 9., 10., 11. in 12. t. m., je ustanljena.